

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 20. Quænam sunt indicia seu signa, quibus Confessarius certus fieri poterit, utrum verè à Pœnitente odio habeatur peccatum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

48 TRACTATUS VI.

tionem præveniendi studio, & fugiendo demùm quicquid occasionem peccandi præbere potest, verè contritos esse; neque ex his esse reprobis, qui peccata sua sine ulla emendatione confitentur, qui seriò de seipsis non cogitant, nec quidquam per Pœnitentiam curant corrigere.

Et sic Confessarius potest esse moraliter certus de vera pœnitentis sui contritione, cùm videt eum post lapsum in peccatum, incepisse agere Pœnitentiam, seque in virtutibus Christianis exercere, in iis præsertim, quæ sunt contraria peccatis in quæ lapsus est.

S. Greg. lib.
6. in cap. 15.
1. Regum.

Signum verò vera conversionis, ait S. Gregorius, non est in oris Confessione, sed in afflictione pœnitentia: tunc namque benè conversum peccatorem cernimus, cùm dignâ afflictionis austeritate delere nititur quod loquendo confitetur: Vnde Joannes Baptista, malè conversos Judæos ad se confluentes increpans ait: Genimina viperarum quis ostendit vobis fugere à ventura ira? Facite ergo dignos fructus Pœnitentiæ. In fructu ergo, non in foliis aut ramis Pœnitentia cognoscenda est. Quasi arbor quippe bona voluntas est. Confessionis ergo verba, quid sunt aliud nisi folia? non ergo nobis folia propter seipsa, sed propter fructum expectanda sunt: idcirco omnis Confessio peccatorum recipitur, ut fructus Pœnitentia subsequatur. Vnde et Dominus arborem foliis decoram, fructu sterilem maledixit, quia Confessionis ornatum non recipit sine fructu afflictionis.

Quest. 20. Quænam sunt indicia, seu signa, quibus Confessarius certus fieri poterit, utrum verè à pœnitente odio habeatur peccatum?

Resp. Potest ut plurimùm certior fieri, cùm deprehendit in pœnitente eadem doloris signa, quæ

De Sacramento Pœnit. Cap. V. 49

quæ solent homines ostendere in damnis, seu jacturis gravis momenti; utrum pœnitens ad Deum redeat, & coram ipso humilietur per jejunia, lacrymas, & suspiria, juxta id quod ait Dominus per Prophetam Joël: *Convertimini ad me, in toto corde vestro, in jejuniis, & in fletu, & in planctu.* Joël. cap. 2° v. 11.

Sit vera compunctionis indicium, inquit S. Bernard. Serm. 1. De Paschate, D. Bernardus, *opportunitatis fuga, subtrahit occasio.*

Etenim ordinariè loquendo signum est veræ conversionis quando pœnitens etiam antequam accedat ad Confessarium, fugit occasiones in quibus sæpissimè incidebat in peccatum, renunciat mundanis oblectamentis, qui eum antea in præcipitio detinebant; bona malè acquisita restituit, comburit litteras, & etiam libros, & picturas lascivas, quæ illi aut aliis occasionem possent esse peccandi; relinquit domum in qua erat in periculo peccandi, & sic de cæteris.

Unde S. Thomas de Villanova ait: *Prius ergo vadat*, & concubinam à domo pellat, pecuniam alienam restituat, contractus usurarios rumpat, famam proximi læsam prout potest resarciat, mercenariorum labores, & pauperum debita solvat, offenso Fratri reconcilietur, & veniam petat: & tunc ad Confessarium redeat, & absolvatur. S. Th. de Villanova, Serm. in feria 6. post Dominicam 4. Quadragesimæ.

At si ex opposito Confessarius videat pœnitentem in rebus etiam licitis semper delectari, mundanas ut solebat sectari societates, & denique sua vivendi ratione testari, verum non concepisse dolorem; cum ita post peccatum se gerat, quasi nihil sibi mali accidisset, tunc judicare debet Confessarius eum nondùm habere necessariam peccatorum suorum detestationem.

S. Cypria-
nus. Serm.
5. de lap-
sis.

” Nam, ut ait S. Cyprianus: *Lamentari eum*
” *putamus* ex toto corde, jejniis, fletibus,
” planctibus Dominum deprecari, qui ex primo
” criminis die lavaera cum foeminis quotidie
” celebrat? qui epulis affluentibus pastus, & sa-
” ginâ largiore distentus, cibos suos, & potus
” cum pauperum necessitate non communicat?
” qui hilaris ac lætus incedit, quomodo mor-
” tem suam deflet, & placere nunc cuiquam
” studet qui Deo displicet? An illa^s ingemiscit,
” & plangit cui vacat cultum pretiosæ vestis in-
” duere, nec indumentum Christi quod perdidit,
” cogitare; accipere pretiosa ornamenta & mo-
” nilia elaborata, nec divini & cælestis ornatus
” damna deflere? Si quem de tuis charis morta-
” litatis exitu perdidisses, ingemisceres dolen-
” ter, & fletes, facie incultâ, veste mutatâ, ne-
” glecto capillo, vultu nubilo, dejecto, indi-
” cia mœroris ostenderes: animam tuam, mi-
” sera perdidisti, spiritualiter mortua survive-
” re hîc tibi, & ipsa ambulans funus tuum por-
” tare cœpisti; & non acriter plangis, non ju-
” giter ingemiscis: non te vel pudore criminis,
” vel continuatione lamentationis abscondis:
” Ecce pejora adhuc peccandi vulnera, ecce
” majora delicta, peccasse nec satisfacere; deli-
” quisse nec delicta deflere.

S. Basilius Se-
leucientis. in
oratione 1. in
Jonam.

Hæc vera Pœnitentia sunt indicia, inquit
S. Basilius Seleucientis, *lugens anima, lacry-*
manes oculi, discessio à malitia, impietatis
fuga, carnis contritio, animi compressio, in-
justitiæ devitatio.

Quest. 21. Lacrymæ pœnitentis, dolor sen-
sibilis, & promissa non relabendi in peccatum,
sunt-ne certa contritionis signa?

Resp. Licet hæc frequentiora sint contritio-
nis signa, non tamen sunt certa illius indicia,
quia alio ex fonte procedere possunt, quam